

Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένως τις έννοιες της ενισχύσεως, της υφιστάμενης ενισχύσεως και της νέας ενισχύσεως, κατά τα άρθρα 107 επ. ΣΛΕΕ, διαπιστώνοντας ότι η διαθεσιμότητα κονδυλίων του FOR και η επιστροφή από τους κατ' ιδίαν κατ' ιδίαν ολλανδικούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς ορισμένων σχηματισθέντων αποθεματικών στην NPO πρέπει να χαρακτηρισθούν ως χορήγηση νέας ενισχύσεως, παρέθεσε δε ανεπαρκή αιτιολογία συναφώς.

Δεύτερος λόγος αναιρέσεως: προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας

Το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την προβλεπόμενη από το δίκαιο της Ένωσης γενική αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και παρέβη τη διαδικασία που προβλέπουν το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και ο κανονισμός (ΕΚ) 659/1999⁽²⁾, διότι κακώς και στηριζόμενο σε ανακριβή και ανεπαρκή αιτιολογία απέρριψε το αίτημα των προσφευγόντων περί σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και έκρινε ότι δεν εδίγησαν τα δικαιώματα άμυνας της NPO.

⁽¹⁾ ΕΕ 2008, L 49, σ. 1.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Μαρτίου 2011 το Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) στις 16 Δεκεμβρίου 2010 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-231/06 και T-237/06, Βασίλειο των Κάτω Χωρών (T-231/06) και Nederlandse Omroep Stichting (NOS) (T-237/06) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-105/11 P)

(2011/C 238/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείον: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C.M. Wissels και M. Noort.)

Λοιποί διάδικοι στην κατ' αναίρεση δίκη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Stichting Nederlandse Publieke Omroep, πρώην Nederlandse Omroep Stichting (NOS)

Αιτήματα του αναιρεσειόντος

Το αναιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 16ης Δεκεμβρίου 2010 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-231/06 και T-237/06·

— να αποφανθεί το ίδιο επί της υποθέσεως και να ακυρώσει την απόφαση 2008/136/ΕΚ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 2006, καθόσον η Επιτροπή έκρινε με την απόφαση αυτή ότι ποσό 42,457 εκατομμυρίων ευρώ πρέπει να θεωρηθεί ως νέα κρατική ενίσχυση και πρέπει να αναζητηθεί ως μέρος ενός συνολικού ποσού 76,327 εκατομμυρίων ευρώ (πλέον τόκων)·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτηση αναιρέσεως, το αναιρεσείον προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης παραβίασε το δίκαιο της Ένωσης, διότι ερμήνευσε εσφαλμένως τα άρθρα 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και 108, παράγραφοι 1 και 3, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999⁽²⁾, και διότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε ή τουλάχιστον αιτιολόγησε ανεπαρκώς τις διαπιστώσεις του.

Ο λόγος αναιρέσεως έχει τα ακόλουθα σκέλη:

- 1) το Γενικό Δικαστήριο στήριξε εσφαλμένως τη διαπίστωσή του ότι η επίδικη μεταβίβαση συνιστά νέα ενίσχυση στο ότι το άρθρο 109α του Mediatwet (νόμου περί μέσων ενημερώσεως) θεσπίστηκε μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης·
- 2) το Γενικό Δικαστήριο στήριξε εσφαλμένως τη διαπίστωσή του ότι η επίδικη μεταβίβαση συνιστά νέα ενίσχυση στο κριτήριο ότι η ενίσχυση εξυπηρετούσε «συγκεκριμένους σκοπούς» (του δημόσιου ραδιοτηλεοπτικού φορέα)·
- 3) το Γενικό Δικαστήριο στήριξε εσφαλμένως τη διαπίστωσή του ότι η επίδικη μεταβίβαση συνιστά νέα ενίσχυση στην εκτίμηση ότι ο δημόσιος ραδιοτηλεοπτικός φορέας έτυχε κατά τον τρόπο αυτόν (επιπλέον) υπέρμετρης αντισταθμίσεως. Το ύψος μιας ενδεχόμενης υπέρμετρης αντισταθμίσεως δεν είναι καθοριστικό προκειμένου να επιλυθεί το ζήτημα αν η επίδικη μεταβίβαση συνιστά υπέρμετρη αντιστάθμιση. Η κρίση του Γενικού Δικαστηρίου είναι, εν πάση περιπτώσει, ανεπαρκώς αιτιολογημένη·
- 4) το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι η προέλευση των μεταβιβαζόμενων αποθεματικών δεν έχει σημασία για την επίλυση του ζητήματος αν η επίδικη μεταβίβαση συνιστά νέα ενίσχυση. Κατά τον τρόπο αυτόν, το Γενικό Δικαστήριο παραγνωρίζει τη διάκριση μεταξύ νέας και υφιστάμενης ενισχύσεως. Η κρίση του Γενικού Δικαστηρίου είναι, εν πάση περιπτώσει, ανεπαρκώς αιτιολογημένη·
- 5) το Γενικό Δικαστήριο αιτιολόγησε ανεπαρκώς την κρίση του ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι τα μεταβιβαζόμενα αποθεματικά προέρχονται από την ετήσια χρηματοδότηση του δημόσιου ραδιοτηλεοπτικού φορέα και, ως εκ τούτου, από υφιστάμενη ενίσχυση·
- 6) το Γενικό Δικαστήριο αιτιολόγησε ανεπαρκώς την κρίση του ότι οι μεταβιβασθέντες πόροι προέρχονται από ειδικές χρηματοδοτήσεις και, ως εκ τούτου, συνιστούν νέα ενίσχυση·

7) ακόμη και αν οι ανωτέρω προσβαλλόμενες διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου ερμηνευθούν σε συσχετισμό μεταξύ τους, δεν οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η επίδικη μεταβίβαση συνιστά νέα ενίσχυση.

(¹) Απόφαση 2008/136/ΕΚ της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 2006, σχετικά με την ειδική χρηματοδότηση των δημόσιων ραδιοτηλεοπτικών φορέων των Κάτω Χωρών C 2/2004 (πρώην NN 170/2003) (ΕΕ 2008, L 49, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Ragusa (Ιταλία) στις 7 Μαρτίου 2011 — Ποινική διαδικασία κατά Mohamed Ali Cherni

(Υπόθεση C-113/11)

(2011/C 238/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Ragusa

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Mohamed Ali Cherni.

Με διάταξη της 26ης Μαΐου 2011, το Δικαστήριο αποφάσισε τη διαγραφή της υπόθεσης από το Πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Προσφυγή της 17ης Μαΐου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-236/11)

(2011/C 238/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Soulay και D. Recchia)

Καθή: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι, εφαρμόζοντας το σχεδιασμένο για τα πρακτορεία ταξιδιών ειδικό καθεστώς ακόμη και όταν η ταξιδιωτική υπηρεσία πωλείται σε πρόσωπο που δεν είναι ταξιδιώτης, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από τα άρθρα 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η από την Ιταλική Δημοκρατία εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος των ταξιδιωτικών γραφείων, εφόσον δεν περιορίζεται στις υπηρεσίες προς τους ταξιδιώτες, όπως ορίζει η οδηγία, αλλά εκτείνεται και στις πράξεις μεταξύ ταξιδιωτικών γραφείων, συνιστά παράβαση των διατάξεων της ρυθμίσεως περί ΦΠΑ.

(¹) ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal administratif de Rennes (Γαλλία) στις 23 Μαΐου 2011 — Martial Huet κατά Université de Bretagne occidentale

(Υπόθεση C-251/11)

(2011/C 238/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif de Rennes

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Martial Huet

Καθού: Université de Bretagne occidentale

Προδικαστικό ερώτημα

Στην περίπτωση κατά την οποία το Δημόσιο αποφασίζει να ανανεώσει τη σχέση εργασίας υπαλλήλου που έχει ήδη απασχοληθεί επί ξέι έτη με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, επιβάλλει, λαμβανομένων υπόψη των σκοπών της οδηγίας 1999/70 (¹), η προβλεπόμενη από το άρθρο 13 του νόμου της 26ης Ιουλίου 2005 υποχρέωση για σύναψη συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου τη μεταφορά στη νέα σύμβαση αυτούσιων των κύριων ρητρών της τελευταίας συμβάσεως, ιδίως δε των σχετικών με τον τίτλο της θέσεως εργασίας και με την αμοιβή;

(¹) Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις 26 Μαΐου 2011 — SC Gran Via Moinești srl κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice Sector 1

(Υπόθεση C-257/11)

(2011/C 238/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București